

Jubilæums- og promotionsfest. Universitetet fejrede fredag den 11. september 1953 sit 25-års jubilæum. I dagens anledning udsendtes med *Acta Jutlandica* et af professor, dr. phil. et litt. *Andreas Blinkenberg* forfattet skrift: »Aarhus Universitet 1928—1953«.

Om formiddagen nedlagdes kranse på en række af universitetspionerernes grave. Man mindedes overlæge, dr. med. *Victor Albeck*, grosserer *Christian Filtenborg*, borgmester *Jakob Jensen*, bankdirektør *Niels Jensen* og professor, dr. phil. *Kort K. Kortsen*.

Kl. 11 afholdtes jubilæums- og promotionsfesten i aulaen. Festen overværedes af *Deres Majestæter kongen og dronningen* samt *arveprins Knud* og *prinsesse Caroline Mathilde*. Til stede var undervisningsministeren, finansministeren og kirkeministeren, repræsentanter fra andre højere

læreanstalter, ministerierne, rigsdagen, Århus byråd, Universitets-Samvirket samt en række indbudte repræsentanter for forskellige institutioner og fonds. Endvidere var der repræsentanter for de i 1928 immatrikulerede studenter. De øvrige nordiske universiteter var repræsenteret ved: Uppsala: prorektor, professor *Robin Fåhræus*. København: rektor, professor *H. M. Hansen*. Lund: rektor, professor *Ragnar Bergendal*. Oslo: rektor, professor *Frede Castberg*. Helsingfors: prorektor, professor *Hugo E. Pipping*. Stockholm: prorektor, professor *Håkan Nial*. Göteborg: rektor, professor *Hjalmar Frisk*. Åbo Akademi: professor *Walter Qvist*. Åbo Universitet: rektor, professor *T. E. Olin*. Bergen Universitet: rektor, professor *Bjørn Trumpy*. Karolinska institut: rektor, professor *Sten Friberg*. Medicinska Högskolan i Göteborg: rektor, professor *Martin Odin*.

Jydsk Akademisk Kor under ledelse af organist *Walther Børner-Nielsen* sang Morten Børups: In vernalis temporis ortu laetabundo til *Knud Jeppesens* bearbejdelse af den middelalderlige melodi, hvorefter bestyrelsens formand, landsretssagfører *C. Holst-Knudsen*, holdt følgende tale:

Århus Universitet byder Dem alle velkommen til sin 25-års festdag. Først og fremmest gælder denne velkomst Deres Majestæter, der stedse ved Deres nærværelse kaster glans over vort unge universitets festdage. Vi mindes også i dag, at Deres Majestæt som kronprins var tilstede den 30. august 1932, da Kong Christian X nedlagde grundstenen til universitetets første bygning med ordene: »Til Guds ære og videnskabens fremme«.

Den 11. september 1928, i dag for 25 år siden, samledes i en sal på Teknisk skole i Nørreallé, ca. 200 mennesker med daværende undervisningsminister Byskov i spidsen, for at markere og fejre åbningen af en institution, der kaldte sig »Universitetsundervisningen i Jylland«, den spæde begyndelse til Århus Universitet. Overlæge Victor Albeck førte her ordet som formand for institutionens bestyrelse og formand for den private forening »Universitets-Samvirket«, Jylland, borgmester Jacob Jensen for Århus byråd; sammen havde samvirket og byrådet i årevis kæmpet for universitetssagen. I sin festtale redegjorde overlæge Albeck for de bestræbelser, der gennem et langt spænd af år var udfoldet for at rejse et universitet i Jylland, og han bragte institutionens tak til alle, der med råd og dåd havde deltaget ihærdigt og utrætteligt i dette arbejde, der fra så mange sider blev mødt med modstand eller skepsis, og han sluttede: »I vor hånd ligger nu den opgave at vise, at Århus er det rette sted for det nye universitet, og at skabe et grundlag for dette«.

Ja, — i sandhed, det var en opgave af format, Århus byråd og Universitets-Samvirket havde påtaget sig og nu satte i gang: At vise berettigelsen af kravet om oprettelsen af Danmarks andet universitet og at lede udviklingen fra den spæde og beskedne begyndelse, som »Universitetsundervisningen i Jylland« var, sejrtriumf frem til det fuldt udbyggede Århus Universitet.

Det legale grundlag for institutionen var den kgl. anordning af 8. august 1928, der for et tidsrum af tre år tillod og anerkendte indretningen af en undervisning i filosofi med ret til afholdelse af filosofikum på betingelse af, at forsøget ikke stillede økonomiske krav af nogen art til staten og ikke blev anset for bindende med hensyn til den endelige afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af et universitet i Jylland eller dets beliggenhed. Anordningen til-

lod endvidere, at der efter aftale med Københavns Universitet i forsøgsperioden blev indrettet en undervisning i sprog uden eksamensret for studenterne i deres første studieår. Dette treårige forsøg havde Århus kommune påtaget sig at bekoste, medens Universitets-Samvirket havde indrettet Marselisborg studenterkollegium, og afdøde etatsråd Filtenborg og hans arvinger havde stillet en million kr. til rådighed som legatfond. Lærerkræfterne var en professor i filosofi og fire docenter i sprog. Tre af disse, rektor, professor Skautrup og professorerne Blinkenberg og Dahl kan i dag fejre 25 års jubilæum sammen med universitetet. Undervisningen foregik i Teknisk skole. Stole og borde ejede man ikke; studenterne måtte sidde på tegnebrikse ved forelæserningerne uden borde foran sig; alt kontorarbejde og regnskabsvæsen måtte ske på et privat kontor i byen. Institutionen var selvejende og blev ledet af en bestyrelse på 7 medlemmer, 3 valgt af Universitets-Samvirket, 3 af Århus byråd og 1 af lærerforsamlingen.

Henimod slutningen af den treårige periode, den 28. april 1931, stadfæstede Kong Christian X den første lov om anerkendelse af og tilskud til universitetsundervisningen i Århus; den bragte statsmagtens afgørelse af, at Århus var stedet for et nyt universitet, og drog den konsekvens, at den begyndelse, der var gjort, nu fortjente statens støtte. Denne lov danner udgangspunktet for, at staten, efterhånden som en universitetsundervisning blev oprettet og udbygget, i det væsentlige har overtaget driftsudgifterne ved den, og da den første universitetsbygning blev taget i brug den 11. september 1933, kunne Kong Christian den X i Dronning Alexandrines og Kronprins Frederiks nærværelse erklære Aarhus Universitet for indviet. »Universitetsundervisningen i Jylland« var bleven til Aarhus Universitet, ikke et statsuniversitet, men stadig en selvejende og selvstyreende institution ledet af en bestyrelse sammensat efter de samme regler som universitetsundervisningens. Dog knyttedes professor Knud Faber i 1933 til bestyrelsen som statens kommitterede. Udadtill — og navnlig overfor myndighederne — er universitetsbestyrelsens formand, indadtill — overfor de studerende og ved akademiske anledninger — rektor, universitetets officielle repræsentant.

Den vækst, universitetet har gennemløbet i sine første 25 år, har man et levende indtryk af, når man går gennem den skønne park og ser de mange bygninger, der er skudt op, og når man betragter den skare af lærerkræfter og studenter, der nu har deres arbejde i disse bygninger og på Århus kommunes hospitaler, der fungerer som universitetshospitaler. I anledning af jubilæet har professor Blinkenberg udarbejdet en historisk fremstilling, og jeg skal blot gøre resultatet op ved at henvise til, at universitetet i dag rummer fire fuldt udbyggede fakulteter: Det humanistiske, det teologiske, det juridiske og økonomiske og det lægevidenskabelige fakultet foruden væsentlige forudsætninger for oprettelsen af det manglende matematisk-naturvidenskabelige fakultet og forskellige kurser. Studentertallet er steget fra ca. 60 i det første år til over 1700 i dag; lærerkræfterne, der begyndte med 5 lærere, tæller i dag 59 professorer, 88 andre lærere og videnskabelige medarbejdere foruden ca. 60 faste funktionærer. I dag ejer universitetet universitetsbygninger, der med inventar er brandforsikrede for over 25 millioner kroner, og Universitets-Samvirket har desuden i de forløbne år under bankdirektør Niels Jensens ledelse opført 7 studenterkollegier med bolig for 350 studenter og 8 professorboliger. Ialt er der i de forløbne år tilflydt universitetet over 12 millioner kroner i tilskud, legater og gaver fra ikke-statslig side. De årlige driftsudgifter, der det første år androg 32.000 kr., er i dag ca. 3 millioner, der bevilges

universitet som tilskud på finansloven, men også Århus kommune yder stadig hvert år et driftstilskud, der i høj grad har befordret universitetets udvikling.

Man vil forstå, hvor meget Aarhus Universitet i dag har at takke for, og hvor uendeligt mange, der har krav på denne tak. Det ville være håbløst her at nævne navne, for hver den, jeg kunne nævne, ville jeg komme til at forbigå to, som også har krav på tak og anerkendelse. Men jeg vil mindes pionererne, der lagde energi og begejstring i deres arbejde for sagen, hvad enten de ydede organisatorisk eller agitatorisk indsats, kom med ideer og forslag eller belagde deres interesse med kontante bidrag; ja, vi takker alle, der har båret sten til det store værk gennem årene, og vi takker skiftende regeringer og rigsdage og borgmestre og byråd. I forholdet til Aarhus Universitet har partiliner aldrig været skillende, og det har givet tryghed i arbejdet, at Aarhus Universitet blandt myndighederne altid er betragtet som et nationalt anliggende. Også tak til de lærerkræfter, der har virket her igennem årene; vi mindes dem af kredsen, der ikke mere er iblandt os. Gennem professorernes og de øvrige læreres og videnskabsmænds arbejde er den almindelige anseelse skabt, som universitetet i dag kan glæde sig over; vi takker også de mange andre medarbejdere, og vi glæder os over, at studenterne i stigende antal har sluttet op om vort unge universitet. Studenterne er dog til syvende og sidst universitetets basis.

I anledning af jubilæet har Universitets-Samvirket besluttet nu at opføre et nyt kollegium med bolig for 50 studenter, det ottende af de ni hidtil planlagte studenterkollegier. Midlerne hertil er fremkommet dels ved salg af Marselisborg studentergård, dels ved gaver fra velydere, der har tegnet sig for værelser à 10.000 kr. I dagens anledning har vi haft den glæde at modtage følgende bidrag¹⁾:

<i>Tuborgfondet</i>	kr. 30.000,00
<i>Århus amtsråd</i>	- 10.000,00
<i>Aarhus Savværk</i>	- 10.000,00
<i>Det gjensidige Forsikringsselskab »Danmark«</i>	- 5.000,00
<i>Dansk Andels Kulforretning</i>	- 10.000,00
<i>Dansk Arbejdsgiverforening</i>	- 10.000,00
<i>De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation</i>	- 10.000,00
<i>Egmont H. Petersens Fond</i>	- 10.000,00
<i>Nye Danske af 1864</i>	- 10.000,00
<i>Otto Mønstedts Fond</i>	- 10.000,00
<i>Det Østasiatiske Kompagni</i>	- 10.000,00
<i>Forstædernes Sammenslutning</i>	- 10.000,00
<i>Odd-Fellow Ordenen i Danmark</i>	- 50.000,00
<i>Kolding byråd</i>	- 1.000,00
<i>Silkeborg byråd</i>	- 1.000,00
<i>Vejle byråd</i>	- 1.000,00
<i>Ny Jydske Kjøbstad-Creditforening</i>	- 11.000,00
<i>Foreningen af Fabrikanter i Jernindustrien i Provinserne</i>	- 10.000,00
<i>Horsens byråd</i>	- 1.000,00
<i>Randers amtsråd</i>	- 10.000,00
<i>Tømmerhandler H. Reimar Nielsen</i>	- 10.000,00
<i>H. Struers chemiske laboratorium - Århusafdeling</i>	- 10.000,00
<i>Direktør C.-J. Lemvigh-Müller</i>	- 10.000,00

¹⁾ Enkelte af de nævnte bidrag er først indgået senere.

Det er også i dagens anledning besluttet at oprette en »Aarhus Universitets Jubilæumsfond«, hvis renter skal stå til lærerforsamlingens fri rådighed til sådanne universitetsformål, til hvilke der ikke kan skaffes midler fra stat, kommune eller fonds. Hertil har vi haft den glæde foreløbig at modtage følgende gaver¹⁾:

Carlsbergfondet	kr. 50.000,00
Ny Carlsbergfondet	- 25.000,00
Aarhus Oliefabrik A/S	- 25.000,00
Aarhus og Omegns Bank	- 5.000,00
Aarhus Privatbank	- 30.000,00
Aarhuus Stiftsbogtrykkerie	- 10.000,00
R. Collstrop A/S	- 1.000,00
Danmarks Nationalbank	- 50.000,00
Dansk Gærings-Industri	- 10.000,00
De Danske Spritfabrikker	- 10.000,00
Det Danske Trælastkompagni	- 10.000,00
De forenede jyske Farverier og Trikotagefabrikker	- 5.000,00
De forenede Teglværker ved Aarhus	- 5.000,00
Jydsk Handels- og Landbrugsbank	- 25.000,00
Jydsk Telefon-Aktieselskab	- 5.000,00
Korn og Foderstofkompagniet	- 25.000,00
Michaelsen Fonden	- 25.000,00
Thomas Ths. Sabroe & Co.	- 25.000,00
Gas- og vandmester Harry Hansen	- 200,00
Frk. M. Larsen	- 5.000,00
Direktør A. Quistgaard-Petersen	- 10.000,00

Universitetet har desuden i dagens anledning modtaget:

Til fri disposition for universitetets rektor fra	
Købmand Th. Chr. Nielsen	kr. 10.000,00
Til musikinstituttet fra	
firmaet Bang og Olufsen	en tape recorder.
Til nordisk institut fra	
frimurerlogen St. Clemens	Fr. d. II.s bibel.
Til studenternes hus fra	
Carlsbergs Mindelegat for Brygger J. C. Jacobsen	kr. 50.000,00
Til Journalistkursus kollegium fra	
Aarhus Stiftstidende	kr. 30.000,00

Desuden har Arbejder Spare- og Laanekassen forhøjet sit studenterlegat fra 1000 til 1500 kr. årlig.

Universitetet bringer alle disse givere en hjertelig tak for disse gaver.

Da den første lov om Aarhus Universitet blev vedtaget, hjemsøgte vort land af en hård og ødelæggende økonomisk krise, og da vi sidst i 1930'erne øjnede vort foreløbige mål, udbygningen af de fire fakulteter, rantes verden af den store katastrofe. Men uanset krigen fortsattes udbygningen; som en trods mod krigens nedbrydning og ødelæggelse er denne bygning påbegyndt i 1941. Det tyske gestapo beslaglagde vore kollegier og nedkaldte derved den bomberegnet

¹⁾ Enkelte af de nævnte bidrag er først indgået senere.

over universitetet, der lagde de fleste af universitetets bygninger mere eller mindre i ruiner. Men da freden kom, rettedes skaderne op, nye bygninger skød frem og nye undervisningsgrene blev taget op, og i dag — på jubilæumsdagen — ser vi ikke blot tilbage, men også fremad i håb om, at også jubilæet må blive en ny impuls til vækst og fremgang. Vi savner hårdt en ny biblioteksbygning i forbindelse med universitetet, vi håber snart at kunne gå igang med fuldførelsen af det femte fakultet, det matematisk-naturvidenskabelige, og vi ville gerne kunne skaffe flere kollegiepladser til studenterne og flere lærerboliger.

Når vi i dag med glæde og taknemlighed kan se tilbage på de 25 år, skyldes det først og fremmest et sjældent og tillidsfuldt samarbejde mellem myndigheder, institutioner og de mange private personer, der har arbejdet med på det store værk. Takket være dette samarbejde, denne enighed, har det været muligt at møde opgaverne i deres naturlige rækkefølge. Snart har et fakultets interesse måttet have forrang for et andet, snart har een opgave, snart en anden påkaldt opmærksomhed og offervilje; men samarbejdsviljen bar over vanskelighederne og fremad. Hvis alle, der har og får tilknytning til Aarhus Universitet, fortsat vil have samme forståelse af samarbejdets nødvendighed, af den balance, der i helhedens interesse må holdes imellem fremstød og midlertidig resignation, da kan vi med fortrøstning se Aarhus Universitets fremtid imøde, da vil det leve, vokse og blomstre.

Derefter talte universitetets rektor, dr. phil. *Peter Skautrup*:

Et kvart århundrede er gået — fra den dag, da vort universitet, uden universitetsnavn, som en spæd spire dukkede op, den spædeste begyndelse noget universitet vist kan fremvise, — og til dagen i dag, da det står som et ikke stort, men dog synligt træ, med grene og løv, en foreløbig afrundet helhed omfattende fire fakulteter, der er så vidt udbyggede, at de nu alle fører frem til afsluttende embedseksamen, og i øvrigt med alle de beføjelser, som normalt kendetegner et universitet.

Op denne dag har universitetet ønsket at fejre sammen med en kreds af dem, vi skylder tak for, at vi fik gode kår til vor vækst, en kreds, som vi kunne og meget gerne ville have mangedoblet, om pladsen havde tilladt det.

Det falder vel naturligt på denne dag at skue tilbage over årene, som gik, ikke netop for at repetere de ydre fakta i institutionens historie, de er allerede kort nævnt, og i detaljer vil man kunne finde dem i den fyldige redegørelse, som udkommer i dag i vort årsskrift — men for om muligt at klare sig de bevægende årsager og karakteren af de viljebestemte hensigter, de satte mål.

Hvorfor blev den gamle tanke om Danmarks andet universitet til virkelighed i 1928, medens ældre planer — Holger Rosenkrantz den lærdes kollokvier i »Pirkentavl«, Marquartsens plan om et universitet i Flensborg, Tycho-nius's plan om et universitet i Viborg og andre senere planer ikke fandt grobund? Mange enkeltforudsætninger kan nævnes. Folketallets vækst og den almindelige løftelse af det åndelige niveau, først om fremmest takket være de forskellige skoleformers oplysningsarbejde. Uden 1814 og den udbygning, som fulgte efter, havde vi næppe fået et 1928! Vort gamle universitet havde vanskeligt ved at tilfredsstille de voksende krav — i det mindste med de forhåndenværende muligheder. Hertil kom vel også et moment, som man måske kunne kalde provinsielt, når man derved vil forstå et ønske om at undgå en fortsat ophobning af kulturgoder på et enkelt sted, men denne bevæggrund

har aldrig nogensinde været tænkt endsige formuleret som separatistisk betinget, som jysk. Videnskab kan hverken være jysk eller sjællandsk — det ville være en indre selvmodsigelse. Når stedet blev Jyllands hovedstad, havde det sin forklaring i de foreliggende rent konkrete forhold.

Der var altså skabt et behov, og dette behov var blevet bevidst — i meget store kredse af befolkningen. Oprettelsen af et universitet var en sag, som måtte komme. Man kan i tiden forud for 1928 finde adskillige ytringer — og handlinger —, som simpelthen regnede det for en oplagt vordende kendsgerning, om man tør bruge et sådant udtryk. Lad mig blot nævne et enkelt tilfælde som eksempel. Frk. Trap de Thygesen døde i 1934 og efterlod sig ikke noget egentligt testamente, men i et brev fra 1918 havde hun udtrykt ønsket om, at hendes efterladte formue måtte komme en professor i tænkning ved Aarhus Universitet til gode! Den kom også — ikke én — men mange professorer i tænkning til gode, idet det blev os tilladt at opfatte ønsket rummeligt.

Der måtte komme en løsning, og som man så ofte kan iagttage det, hvor en novation med livskraft dukker op, således også her: den nødvendige og afgørende kombination melder sig næsten samtidig hos flere. Det tjener i sig selv intet formål at rangere ideens frembryden efter dato. Vi er dem alle — i dette tilfælde de mænd, som undfangede, udformede, videreførte eller fuldbyrdede ideen — megen tak skyldig. Når ideen kunne føres ud i livet, skyldtes dette jo imidlertid, at andre kredse havde skabt den nødvendige konkrete basis, — at en undervisningsminister gav lov, at en by og dens borgere med en borgmester i spidsen gav brød og husrum, og at en meget stor kreds af mænd gik med ind i et samvirke til ideens og sagens lykkelige realisation og til uvurderlig støtte for den lille kreds, som skulle arbejde på den indre front. Navne skal ikke nævnes. De førende viljer er velkendte, og flere af dem er endnu aktivt med i arbejdet og til stede i denne sal. Men foruden dem vil vi også i dag takke den store skare af ukendte eller navnløse mænd og kvinder, som i det små efter evne viste hjertets sindelag, enken, der kom med blomster som sin skærv til den fremmede gæsteforelæser, udvandreren, som gennem år sendte små boggaver til os med ønske om fremgang, — og mange, mange andre.

Således blev universitetet til — og båret frem i de første, de vanskeligste år af en stærk fælles vilje. Vi kunne godt som motto for denne indsats bruge den latinske sentens, som den gamle sprogforsker fra Århus, Jens Pedersen Høysgaard, anvendte som bogtitel: *Concordia res parvæ crescunt*. Enighed gør stærk.

Den opgave, som vi, der var med fra begyndelsen, og de, der kom til i de følgende år, gik ind til, var jo for så vidt bunden, som dens mål var givet: videnskabelig uddannelse, afsluttende med embedseksaminer af samme karakter og standard som de fra gammel tid ved Københavns Universitet fastlagte embedseksaminer. Heri var intet øjeblikkeligt nyt. En nydannelse på dette område kom først, da det erhvervsfakultet, man havde drøftet i den tidligere universitetskommission, i 1936 tog skikkelse i form af et økonomisk fakultet med delvis fælles lærerkræfter med det juridiske, hvorfor også disse to emnegrupper fremefter har dannet et enkelt fakultet, det økonomiske og juridiske fakultet. Her måtte skabes nye rammer og et indhold lægges ind, om hvis værdi eller tilstrækkelighed man ikke på forhånd kunne være absolut sikker. Her måtte erfaringen til sin tid være vejledende.

Men ellers lå undervisningens omfang og mål fast. Når man i et historisk overskue ser tilbage for om muligt at finde karakteristiske drag i arbejdet, ledende tanker eller bestemte synspunkter for dets udførelse, løber man nok ind i en stillingtagen, som først efterhånden har taget form eller er blevet bevidste, — som arbejdet og livet selv altså har udkrystalliseret, men som ikke fra første færd har foreligget, været aprioriske. Jeg tør ikke sige, at vi fra begyndelsen havde et fast udformet program, et ganske bestemt ønske om at give arbejdet særpræg. De små, men nødvendige gøremål i dagens gerning skulle gøres, og de tog vore kræfter. Men jeg er på den anden side ikke i tvivl om, at vi i vort arbejde efterhånden nåede til en ganske bestemt indstilling, nemlig den, at vi — så langt vore evner og kræfter slog til, og uden at slække på anspændelsen i det interne universitetsarbejde — skulle i videst mulige omfang imødekomme ønsker om kontakt udefra, når sådanne skønnes at kunne gavne helheden. Derfor har vi fra universitetets side efter evne søgt at få en bred vekselvirkning i gang, — dels ved deltagelse i arbejder uden for universitetet, i institutioner, på skoler, i selskaber og foreninger, der enten allerede var til eller som nu blev dannet, dels ved inden for universitetets rammer at oprette særundervisning og kortere kurser — kursus for sundhedsplejersker, kursus i arbejderforhold, specialkursus i husholdning, kursus for journalister — endvidere offentlige forelæsninger ved egne kræfter eller fremmede gæsteforelæsere. Længe før vi — i 1945 — stiftede et internt arbejdende videnskabeligt selskab, Det lærde Selskab, havde vi deltaget i det oplysende og populærtvidenskabelige arbejde på en meget bredere front. — Denne, jeg tror jeg tør sige fælles og almindelige indstilling har også studenterne sluttet sig til i det mon, studierne har tilladt og deres evner egnet sig, sidst har det fundet udtryk i »Århusstudenternes Kursusvirksomhed« — som i kurser og studiekredse de seneste år har haft et elevantal på ca. 2000.

Ud over dette arbejde i det hjemlige miljø har universitetet — og her kan jeg med sikkerhed sige: fra første færd søgt samarbejde og kontakt med andre universiteter, først og fremmest med de nordiske. Man vil forstå, hvilken rejsning det gav i rækkerne, da Göteborgs Högskola tog imod vor indbydelse til et besøg her allerede i 1929 og kvitterede med en invitation til Göteborg i 1930. Vi var anerkendte i kredsen — vi fik mod, og vi fik styrket troen på vor sag, for ikke at tale om at vi fik sluttet et venskab og en lærerudveksling, som har bestået siden. Det vil vi aldrig glemme.

I det internationale selskab er vort universitet kun et af de små og unge. Alligevel vil jeg her tillade mig at nævne, at så ungt universitetet er, har det dog gennem flere af dets medlemmer hævdet sig meget smukt, idet adskillige opgaver i det fremmede og internationale foretagender er blevet lagt i hænderne på videnskabsmænd og forskere fra vort universitet. Jeg håber, at også dette sigte må bevares — til videnskabens fremme og landets ære.

Vi står nu ved indgangen til det næste kvartsekel — fyldt af taknemlighed over den godvilje, vi har mødt, — i dag ikke mindst over det jubilæumsfond, hvis udbytte er stillet til den akademiske lærerforsamlings fri rådighed. Denne godvilje forpligter, og jeg tror, jeg tør udtale på universitetets vegne, at alle vi, som har vor gerning her, har vilje til og efter evne vil søge at indfri de forventninger, som denne godvilje rummer. Men her må det være mig tilladt til slut at gøre opmærksom på visse nødvendige forudsætninger for et lykkeligt resultat ud i fremtiden. Universitetets to opgaver, den undervisningsmæssige, uddannelsen af vordende embedsmænd i statens tjeneste eller

offentlig og privat virksomhed, og den alment-videnskabelige, forskningen, vil ikke fortsat og ikke længe kunne få tilfredsstillende trivsel under de nuværende kår. For studenternes vedkommende er det væsentlig et rent økonomisk problem, som er velkendt og anerkendt af alle. For lærernes, for forskningens vedkommende er det et andet problem. Det dobbelte krav, som stilles til lærerne, vil vanskeligere og vanskeligere — med det stærkt voksende studentertal og den endnu stærkere voksende faglige specialisering — kunne honoreres forsvarligt.

Og for videnskaben må frihed til forskning være det centrale. Det må ikke komme dertil, at en forsker afstår fra en universitetsgerning, fordi han ved at modtage en sådan afskærer sig fra forskning. Han må have mulighed for at kunne vandre vejen fremad mod sandheden, hvad enten han med ørnen skuer opad mod det himmelske lys, eller han kaster sit anker for at finde fæste i det store dyb.

Derefter bragte undervisningsminister, professor, dr. theol. *Flemming Hvidberg* universitetet statens hilsen:

Undervisningsministeren talte om den undren, hvori al videnskabelig forskning på et eller andet punkt ender, og den stræben mod nye vidder og nye horisonter, som binder universitetet sammen, og fortsatte:

Vi hilser da i dag den hele falanks af sværtbevæbnede og alle deres læringe her ved det unge jydsk universitet på deres vandring fremover mod de nye horisonter, og vi hilser universitetet i Århus, hvis forskere og lærere i dag har brudt af for at standse op og se tilbage på de første 25 år.

Ingen fremmed, som kommer til Århus og går det jydsk universitet igennem, drager bort herfra uden at dette unge universitet har sat sit mærke i hans sind. Aarhus Universitets tilblivelse og udbygning er ganske simpelt eventyret i Danmarks kulturelle historie i nyere tid. Et af de bedste eventyr, der er fortalt i vore dages Danmark.

Det blev ikke til ovenfra ved en lov, der lagde rammen, og så kunne indholdet komme bagefter. Men det begyndte indefra, sprang så at sige ud af nogle enkelte mænds mod og fremsyn. Så voksede det videre på Århus-borgernes og Århus bystyres enestående offervillighed og blev så hjulpet igennem af staten.

Derved fik det unge universitet sit særpræg og vil forhåbentlig altid bevare sit eget ansigt. Undervisningen fik fra begyndelsen en egen personlig karakter, en næsten ideel samtale- og diskussionsform. Men de lærde her i akademiets haller kunne også tale folkets sprog, så de kunne kalde på nogle af dem, som stod uden for akademiet. Både sygeplejersker og husholdningslærerinder og journalister vandrede ind i akademiets søjlegange til oplæring og videre uddannelse.

Naturligvis måtte et sådant universitet komme til at betyde meget for Århus by, som jo i forvejen var en by, i hvilken meget kulturliv spirede og voksede, og som var åben over for det, et ungt universitet havde at give.

Men et lærdomssæde og forskningscenter her ved Jyllands skønne østkyst måtte få betydning for hele det danske folk, og har allerede fået det. Ikke således måske, at det kan måles og vejes og sættes op i statistiske tabeller, men ad mange veje når det, som erhverves ad en længere vej med strengere arbejde og med fyldigere og selvstændigere tilegnelse af kundskab, ud fra

laboratorier og auditorier hen til selv den fjerneste landsbyskoles klasseværelse. Thi hvad de, der går videre og videst, vinder ind mere end de øvrige, det skal og må efterhånden også komme disse øvrige til gode. Derfor skal der ikke sættes nogen kløft mellem »det akademiske« og »det folkelige«, thi det er altsammen sider af een tjeneste, der øves i vort folk.

Som en valgt repræsentant for det danske folk hilser og hylder og takker jeg da det unge jydsk universitet på dets festdag.

Ministeren sluttede med at udtale ønsket om, at Aarhus Universitet altid må være sæde for levende og fri forskning.

Århus byråds hilsen blev bragt af borgmester *S. Unmack Larsen*, som bl. a. udtalte:

Det er ikke en kommunes opgave at bygge eller drive et universitet, men dens kommune, som vort land har betroet indenfor dens mure at huse landets andet universitet, har alligevel et ganske særligt medansvar for universitetets ve og vel.

Det har Århus da også altid søgt at forstå og handle efter i de år, der er gået.

Lad mig blot nævne, at Århus by til universitetet i løbet af de 25 år har skænket grunde til et beløb af 1.207.000 kr., og jeg vil her gerne sige, at bystyret nu må til at overveje, om den tid ikke er ved at nærme sig, da Vennelystparken på naturlig måde må inddrages i det storslåede universitetsbillede, der langsomt gror frem; — netop på en naturlig måde, siger jeg, fordi der her er de største muligheder for den samme geniale udnyttelse af terrænet, som mestrene professor Kay Fisker, arkitekt Povl Stegmann og arkitekt C. F. Møller skabte gennem den første universitetspark, og som samtidig — og det må stærkt understreges — skal være en park, som i ordets helt rigtige betydning er for alt folket.

For hverken i bogstavelig eller i overført betydning skal der nogensinde komme et plankeværk mellem universitetet og befolkningen.

I løbet af de 25 år har Århus til bygninger, veje, ledninger og drift givet ialt 3.177.000 kr., og hertil kommer så betydelige tilskud til Forhistorisk museum og Naturhistorisk museum, — navnlig til det sidste —; og det skal også siges herfra, at nu må den tid snart nærme sig, hvor man går i gang med oprettelsen af et naturvidenskabeligt fakultet, således at Naturhistorisk museum med dets mange dygtige videnskabsmænd får en naturlig og selvfølgelig tilknytning til universitetet, — men også således, at Århus på dette punkt får en vis økonomisk aflastning.

Om man så kan gå videre på andre punkter med en sådan aflastning, er et helt andet spørgsmål. Det er blandt andet aktuelt over for vore store sygehuse. Det skal iøvrigt siges, at der fra statens side i langt de fleste tilfælde er vist en sådan forståelse af statens ansvar i hele universitetssagen og over for denne kommunes berettigede synspunkter, at jeg på byens vegne finder fuld anledning til at takke regering og rigsdag og de pågældende ministerier og deres embedsmænd, fordi man mere og mere fra disse sider vil være med til at trække linierne klart op i disse for en kommune i og for sig ret ømfindelige spørgsmål.

Jeg tør vel herefter sige — også henvendt til landets andre kommuner —,

at Århus by ikke på nogen måde har søgt at unddrage sig sit medansvar i universitetssagen, og det bør heller ikke i fremtiden være anderledes, — altså inden for rimelige grænser, hvilket atter vil sige, at byen skal kunne magte det økonomisk. Og den absolutte forudsætning herfor er virkelig, at der er et rigt og blomstrende erhvervsliv og andet liv på alle leder og kanter i denne by, således at alle har arbejde, og borgerne — og det er jo dem, der skal betale — får råd til gennem skatterne at hjælpe med.

Borgmesteren hyldede det samarbejde, som har været baggrunden for universitetets vækst, og fremhævede den betydning, det havde, at de studerendes økonomiske kår blev sikret. På byens vegne meddelte han, at byrådet har skænket 40.000 kr. til det nye studenterkollegium.

Efter at have givet udtryk for en række ønsker om udvidelse af universitetet sluttede han med en hjertelig lykønskning på byens vegne.

Jubilæumsfesten sluttede med, at de fremmødte repræsentanter for de øvrige nordiske universiteter fremførte deres lykønsknings i dagens anledning. For Københavns universitet talte rektor, professor, dr. phil. *H. M. Hansen*, for de svenske universiteter prorektor, professor *Robin Fåhraeus*, for de norske rektor, professor *Frede Castberg* og for de finske prorektor, professor *Hugo E. Pipping*.

Derefter udførte medlemmer af Århus byorkester under kapelmester *Thomas Jensens* ledelse finalen af Carl Nielsens Lille suite for strygere, opus I.

Promotionshandlingen blev indledt af universitetets rektor, der først gav ordet til dekanen for det humanistiske fakultet, professor, dr. phil. *H. Bach*.

Først henvendte dekanen sig til direktør *Viggo Thorlacius-Ussing*:

Hr. direktør Thorlacius-Ussing!

Inden for to områder har De ydet en ganske særlig videnskabelig indsats: i udforskningen af Danmarks billedhuggerkunst og det systematiske museumsarbejde.

De er ubestridt vor fineste kender af den nordiske senmiddelalders rige skulptur. Deres grundlæggende bøger om den sengotiske billedskærer Claus Berg og barokbilledhuggeren Thomas Quellinus har sammen med Deres øvrige skrifter i høj grad uddybet og forøget vor viden om ældre dansk og dermed beslægtet udenlandsk kunst.

Som videnskabeligt arbejdende museumsmand har De navnlig indlagt Dem stor fortjeneste ved oprettelsen og organisationen af Sorø og Pederstrupmuseerne; i egenskab af formand for Ny Carlsbergfondets direktion har De også på anden og meget frugtbar måde gavnet dansk museumsvesen og derved fremmet kunstinteressen i det danske folk.

Allerede Deres studium af altertavlerne i Domkirken og Vor Frue Kirke, af Marseliskapellet i Domkirken har knyttet Dem til Århus. Deres interesse og velvilje har bidraget til, at byen er blevet rigere på kunst, og De har ydet en væsentlig indsats ved oprettelsen af universitetets kunsthistoriske bogsamling.

I beundring og taknemmelighed for Deres energiske og resultatrige arbejde i forskningens og kunstens tjeneste har det humanistiske fakultet ønsket at tildele Dem sin højeste udmærkelse. På fakultetets vegne promoverer jeg direktør Thorlacius-Ussing til æresdoktor i filosofi ved Aarhus Universitet.

Derefter promoverede dekanen professor *Joseph Vendryes*:

Inden for sprogvidenskabens verden over står professor Joseph Vendryes i allerførste række. Fra sin tidlige ungdom og op til de allerseneste år har han givet mange overordentlig værdifulde bidrag til udforskningen af de indoeuropæiske sprog, først og fremmest de keltiske og de klassiske.

Ikke mindst har hans omfattende viden, klare tanke og fuldenkte fremstillingsform været med til at skabe den nyorientering, som i de senere decennier har gjort sig mere og mere gældende inden for sprogvidenskabens teori hen imod en klarere forståelse og enklere beskrivelse af de sammenhæng med det almindelige menneskeliv, som den sproglige virksomhed i sine mange forskellige former er uløseligt forbundet med.

Allerede som ganske ung vandt Joseph Vendryes sig ry som en fremragende universitetslærer; og når mange sprogforskere fra store dele af vor klode har søgt til Paris' universitet, var det ved siden af andre store forskere inden for fransk lingvistik også Joseph Vendryes' livfulde personlighed, som drog dem. Vendryes er et af de strålende navne i den generation inden for fransk sprogforskning, som nutidens lingvistik står i dyb gæld til.

I beundring for hans store gerning i sprogvidenskabens tjeneste — og i taknemmelighed for hans utrættelige arbejde for et frugtbart samvirke mellem fransk og dansk videnskab promoverer jeg på det humanistiske fakultets vegne professor Joseph Vendryes til æresdoktor i filosofi ved Aarhus Universitet.

Tilslidst henvendte han sig til professor *Bruno Snell*:

Professor Bruno Snell!

Så sandt sproget leder menneskets tanke, må europæisk kultur aldrig blive fremmed for Hellas' ånd og sprog. Den antike verden vil fremfor alt ikke kunne være videnskaben ligegyldig. Thi også den moderne videnskab har rod i Grækenland.

Når et frit universitet fejrer mindet om sin første dag, er det rimeligt, at det besinder sig på de tider, da videnskabelig tænkning fandt sin form. Ingen klassisk filolog turde være mere fortrolig med grækeråndens første landvindinger end Bruno Snell. I grundige afhandlinger er det lykkedes Dem at påvise, hvordan udtryk for erkendelse og viden fik deres indhold, og hvordan forskning og tanke blev klar på sig selv.

De har ikke blot i Deres arbejder fulgt personlighedens opvågning i tidlig græsk lyrik. Med Deres egen personlighed er De til enhver tid gået ind for menneskelighed og menneskeværd. De har ikke blot øvet Deres skarpsind på Homer og Aischylos, på Euripides og Bachylides. De har stedse med skarpthed forfægtet, hvad De anså for sandhed og ret. Således står De som udtryk for de bedste traditioner i tysk videnskab.

De har altid skyet den uægte terminologi, som en tid lang var en alvorlig trusel for tysk videnskab. De var derfor i særlig grad kaldet til at deltage i genopbygningen af de internationale videnskabelige forbindelse i en vanskelig efterkrigstid.

Det humanistiske fakultet optager med professor Snell i sin kreds en fremragende kender af den klassiske oldtid, en klog fremmer af videnskabeligt samarbejde, en ægte talsmand for humanitet.

På fakultetets vegne promoverer jeg professor Bruno Snell til æresdoktor i filosofi ved Aarhus Universitet.

Derefter gav rektor ordet til dekanen for det lægevidenskabelige fakultet, professor, dr. med. *Willy Munck*.

Dekanen henvendte sig først til dr. med. *H. C. Hagedorn*:

Hr. dr. Hans Christian Hagedorn!

Skønt få i tal og kortfattede har Deres videnskabelige arbejder om bestemmelse af blodets sukkerindhold, blodsukkerregulationen og om fremstilling af insulin med protraheret virkning ved deres lødighed og centrale betydning været banebrydende for diabetesforskningen og diabetesbehandlingen og gjort Deres navn og indsats kendt og værdsat i hele den civiliserede verden.

De har i samarbejde med August Krogh oprettet den selvejende institution Nordisk Insulinlaboratorium, som De personlig har ledet gennem 30 år med klogskab, retlinethed og med en dygtighed, der er næsten ufattelig mangesidig.

Efter Deres og Kroghs ønske er det fra første færd ordnet sådan, at laboratoriets overskud tilfalder Nordisk Insulinfond, og denne fonds rige midler er blevet anvendt til støtte for naturvidenskabelig og medicinsk forskning i Norden; ikke mindst har Aarhus Universitet nydt godt af fondens støtte.

De har i 1932 skabt forskningshospitalet Niels Steensens hospital, og De har på inspirerende vis selv ledet dette hospital og våget over, at der i lige grad blev taget hensyn til de strengt videnskabelige krav og de humanitære krav.

I beundring for Deres videnskabelige arbejde, for Deres store, uegennyttige indsats for lægevidenskabelig forskning i Norden og i taknemmelighed for Deres ofte viste tro på og tillid til Aarhus Universitet promoverer jeg på det lægevidenskabelige fakultets vegne Hans Chr. Hagedorn til æresdoktor i medicin ved Aarhus Universitet.

Derefter promoverede dekanen professor, dr. phil. *P. Boysen-Jensen*:

Det lægevidenskabelige fakultet har endvidere besluttet at tildele fhv. professor i plantefysiologi ved Københavns Universitet *P. Boysen-Jensen* doktorgraden i medicin.

Professor Boysen-Jensens store, videnskabelige produktion samler sig særlig om 3 emner: 1) åndedræt og gæring, 2) stofproduktion hos planter og 3) planternes vækststoffer.

Særlig berømte er Boysen-Jensens undersøgelser over planternes vækststoffer. Han påviste allerede i 1910, at planternes vækstbevægelser henimod lys skyldes ensidig ledning af et vækststof og har senere angivet metoder til påvisning af vækststofferne i forskellige plantedele, i bakterier, skimmelsvampe o. s. v. — påvisningen af, at vækststofferne regulerer en mængde processer i planterne har fået en enorm praktisk betydning ved stiklingsformering, frugtavl og ukrudts-bekæmpelse.

Boysen-Jensens undersøgelser har haft en meget stor betydning for hele den biologiske forskning og har på mange måder vist vej også indenfor den lægevidenskabelige forskning.

Med den dybeste beundring for professor Boysen-Jensens store videnskabelige fortjenester og hans stadig brændende interesse for forskningen skal jeg herved på det lægevidenskabelige fakultets vegne promovere professor Boysen-Jensen til æresdoktor i medicin ved Aarhus Universitet.

Rektor gav derefter ordet til repræsentanten for det økonomiske og juridiske fakultets økonomiske gruppe, professor, dr. polit. *Jørgen Pedersen*, der henvendte sig til overingeniør *Hans Chr. Plessing*:

Hr. overingeniør Hans Chr. Plessing.

Det er en naturlig ting, at folk, der virker ved universiteter eller videnskabelige institutter, udfører videnskabeligt arbejde; det er simpelthen deres opgave, men det er særlig påskønnelsesværdigt, når den, der er optaget af krævende praktisk arbejde, således som i Deres tilfælde, af ren og skær forskertrang giver sig i kast med løsningen af betydningsfulde videnskabelige opgaver. Det er i anledning af denne sjældne ydelse, at Aarhus Universitets økonomiske og juridiske fakultet har ønsket at hædre Dem ved at tildele Dem doktorgraden i økonomi. En yderligere motivering har det måske været, at praktisk talt hele Deres videnskabelige produktion er foregået inden for den periode, det økonomiske fakultet har virket, og at denne virksomhed måske har været en af Deres inspirationskilder, samt at Deres arbejde står som udtryk for det formål, der foresvævede os ved oprettelsen af det økonomiske fakultet, nemlig at gøre videnskabens resultater anvendelige for den praktiske økonomiske virksomhed.

Deres arbejde foreligger i form af 14 tidsskriftartikler, præget af kortfattet- hed og præcision og fin videnskabelig metode. Deres afhandlinger falder inden for tre hovedgrupper: 1) afhandlinger, der vedrører vækstkurver, 2) afhandlinger vedrørende udbyttekurver og 3) driftsøkonomiske afhandlinger.

Det er kun naturligt, at Deres arbejde i væsentlig grad har været inspireret af Deres gerning ved Jydsk Telefon. Spørgsmålet om selskabets anlægs- politik må nødvendigvis føre ind på en vurdering af den fremtidige efter- spørgsel efter telefoner. Det er her, De kommer ind på problemet vækstkurver.

Det er klart, at hvis der kan findes en almindelig vækstlov, der repræsenterer dels biologiske forhold, dels tillige visse sider af den økonomiske udvikling, så vil formuleringen af en sådan lov kunne tjene som en ekstrapolations- kurve for telefonbehovet. Modifikationer, der hidrører fra forskydninger i pris- forholdene, kan derefter foretages. Dette spørgsmål har De taget op i den drifts- økonomiske afdeling af Deres produktion. Det er den ene af de opgaver, De har søgt at løse. De har undersøgt en række empirisk fundne vækstforhold og de formler, andre har konstrueret for at give dem et udtryk, der kan bruges til ekstrapolation. Deres indsats består imidlertid deri, at De har forbedret disse udtryk med henblik på praktisk anvendelighed — og dette sidste er vel sådanne kurvers eneste berettigelse. Det er særlig den logistiske kurve, De har skænket Deres opmærksomhed, og De har gjort den mere anvendelig for prak- tiske formål ved at opdele den i afsnit, hvorved man for ekstrapolationsmæs- sige formål kommer på langt sikrere grund.

Fra denne system med vækstkurver er det nærliggende at komme ind på det ældgamle økonomiske problem udbytte-loven.

I denne henseende indlader De Dem ikke alene på logiske overvejelser over forholdet mellem tilførsler af en faktor til en iøvrigt fast kombination og ud- byttet, men De går også løs på landbrugets forsøgsresultater. Det lykkes Dem

her at finde frem til en kurvetype, der har en sådan elasticitet, at den kan tilpasses til næsten alle former for forsøg, og i Deres allersidste arbejde, der lige er offentliggjort, antyder De endog mulighederne for at angive grænserne for afvigelserne fra den generelle kurve. Dette arbejde med udbyttekurver har vakt stor opmærksomhed inden for landbrugsforskningen, og det er mit indtryk, at der her foreligger et samarbejde og en stærk opfordring til at gå videre med disse studier.

På det rent driftsøkonomiske område har De på et tidligt stadium fået lejlighed til at vise Deres kendskab til den driftsøkonomiske litteratur i almindelighed, men De har også her ydet en original indsats på et enkelt felt, nemlig investeringsteorien, der senere her på universitetet har været genstand for indgående studier.

Der er vel ikke noget mærkeligt i, at Deres hele videnskabelige virksomhed inden for økonomien har sit udspring i telefoni, men det er tillige karakteristisk for Dem — og det er det centrale i alle videnskabelige bestræbelser — at De fra det specielle søger at nå frem til generelle love. Det er dette, der bevirker, at Deres vækstkurver kan finde anvendelse på mange andre områder end telefonøkonomien, og at Deres udbyttekurver har vundet opmærksomhed også uden for landbruget, hvorfra De henter Deres eksempler, og at Deres specielt telefonøkonomiske problemer har ført Dem over i arbejde af almindelig driftsøkonomisk interesse.

Et andet karaktertræk ved Deres produktion er, at alle Deres bestræbelser går ud på at gøre Deres formelapparat praktisk anvendeligt. Måske er det allerbetydningsfuldste ved Deres arbejde den frodige opfindsomhed, De lægger for dagen, dels ved at finde praktiske funktionsformer, dels ved at anvise simple og overskuelige beregningsmetoder, således at funktionerne bliver anvendelige for den praktisk arbejdende driftsøkonom. Til sidst skal blot nævnes, at De forsåvidt også har øvet en lærergerning, som De synes at have haft en stærkt inspirerende indflydelse på de unge driftsøkonomer, der har været Deres medarbejdere.

På fakultetets vegne promoverer jeg herved Dem, overingeniør H. C. Plesing, til æresdoktor i økonomi ved Aarhus Universitet.

Derefter fik professor, dr. jur. *Knud Illum* ordet og henvendte sig på den juridiske gruppes vegne til landsretssagfører *Axel H. Pedersen*:

Når Aarhus Universitets økonomiske og juridiske fakultet har ønsket at hædre Dem ved denne lejlighed, skyldes det den betydningsfulde indsats, De gennem en årrække har gjort for den retsvidenskabelige forskning.

De har givet den juridiske litteratur meget vægtige bidrag ved Deres grundige studier af de retsforhold, der knytter sig til byggeriets retlige og økonomiske organisation og entrepriseretten, og som tidligere kun har været gjort til genstand for spredt behandling i retslitteraturen. Med aldrig svigtende blik for det praktiske livs behov har De i væsentlig grad medvirket til at skabe klarhed om disse retsforhold, og De har samtidig i Deres publikationer anvist praktiske løsninger ved udformningen af de forskellige kontraktforhold, der danner det retlige grundlag for byggevirksomheden i vort land. Dette arbejde har De videreført ved Deres medarbejderskab i en række kommissioner og udvalg, der har beskæftiget sig med byggeriets forskellige retsforhold.

Også sagførerstanden og de mange retlige problemer, der knytter sig til

dens virke, har De ofret et indgående studium, som har sat frugt i Deres værk: »Indledning til sagførergerningen«. De har her givet en grundig og systematisk fremstilling af en række juridiske spørgsmål og herigennem virket til, at disse emner har fået et retsvidenskabeligt grundlag, som tidligere har været savnet. Disse værkers pædagogiske side fortjener ligeledes at blive fremhævet. For den unge sagfører, der nødvendigvis ofte vil stå usikker og tøvende over for de mange intrikate problemer af både moralsk og retlig natur, som sagførergerningen er så rig på, vil Deres værker kunne være en meget betydningsfuld vejledning med deres rigdom på erfaringer og kundskaber.

Deres litterære arbejder har De frembragt samtidig med, at De har drevet en stor og anset sagførerforretning. Den anseelse, som De nyder inden for Deres egen stand har givet sig udtryk i, at man har valgt Dem til tillidsposter inden for sagførernes sammenslutninger. Universitetet skylder Dem særlig tak, fordi De i særlig grad har virket for en forbedring af de unge juristers praktiske uddannelse.

På fakultetets vegne promoverer jeg Dem derfor til æresdoktor i retsvidenskab ved Aarhus Universitet.

Endelig gav rektor ordet til det teologiske fakultets dekan, professor, dr. theol. K. E. *Løgstrup*, som henvendte sig til professor, dr. *Ragnar Bring*:

Aarhus Universitets teologiske fakultet hylder i Dem en af svensk og nordisk teologis førende forskerpersonligheder. På den teologiske metodeforsknings område udformede De sammen med Anders Nygren og Gustav Aulén den lundensiske skoles religionsfilosofiske og systematisk-teologiske program, som ved siden af den dialektiske teologi har været af skelsættende betydning for dette århundredes protestantiske nyorientering. Deres banebrydende værker over Luthers teologi satte en rig forskning i gang, der stadig varer ved. Gennem en sjælden frugtbar akademisk lærergerning, som har resulteret i en lang række værdifulde arbejder fra Deres elever indenfor reformationstidens, ortodoksiens, middelalderens og oldkirkens idehistorie, har Deres teologiske arbejde fået betydning langt ud over Sveriges grænser. Ikke mindst står dansk systematisk teologi og Lutherforskning i gæld til Dem.

For Aarhus Universitets arbejde har De altid næret stor interesse, og De har gjort en betydelig personlig indsats for at styrke samarbejdet mellem Lunds og Aarhus Universiteter. I beundring og taknemmelighed for Deres indsats som videnskabsmand og lærer og som formidler mellem svensk og dansk teologi promoverer jeg på det teologiske fakultets vegne professor *Ragnar Bring* til æresdoktor i teologi ved Aarhus Universitet.

Efter at fakulteternes repræsentanter således havde promoveret dagens æresdoktorer, proklamerede rektor højtideligt direktør *Viggo Thorlacius-Ussing*, København, professor, dr. *Joseph Vendryes*, Paris, professor, dr. *Bruno Snell*, Hamburg, til æresdoktorer i filosofi, dr. med *H. C. Hagedorn*, København, professor, dr. phil. *P. Boysen-Jensen*, København, til æresdoktorer i medicin, overingeniør *Hans Chr. Plessing*, Århus, til æresdoktor i økonomi, landsretssagfører *Axel H. Pedersen*, København, til æresdoktor i retsvidenskab og professor, dr. *Ragnar Bring*, Lund, til æresdoktor i teologi.

Som afslutning sang Aarhus Studentersangere under kapelmester *Thomas Jensens* ledelse: Vendt mod den hellige flamme af Hans Hartvig Seedorff Pedersen og Johan Hye-Knudsens universitetskantate 1933.

Om aftenen holdt universitetet en festmiddag i rådhushallen for godt 350 indbudte gæster. Ved middagen blev der holdt korte taler af landsretssagfører *C. Holst-Knudsen*, rektor, professor, dr. phil. *Peter Skautrup*, forhenværende undervisningsminister *Jens Byskov* på gæsternes vegne, direktør, dr. phil. *V. Thorlacius-Ussing* på æresdoktorernes vegne, rektor, professor *Ragnar Bergendal* på de fremmede universiteters vegne og studenterrådets formand, stud. oecon. *Niels Jørgen Andersen*.

Efter middagen deltog gæsterne i det bal på universitetet, som indledte studenterrådets og studenterforeningens jubileefest.

ACTA JUTLANDICA

Bind XXV af *Acta Jutlandica*, Årsskrift for Aarhus Universitet, udkom den 11. september 1953 og indeholdt følgende publikationer:

1. *Andreas Blinkenberg*: Aarhus Universitet 1928—1953.
2. *P. G. Lindhardt*: Morten Pontoppidan II. 1894—1931.
3. *Erik Lunding*: Wege zur Kunstinterpretation.
4. *Aarhus Universitet*: Årsberetning 1952—53.